

Гръчки скорописъ. Та записка ми той даде, да ъ имамъ за память. Послѣ узнахъ че това момче ся учило въ Сливненско училище. Той наистина еще незнаялъ по Гръчки, нъ при това ми казваше, че го не учили да чете или пиши по друга азбука. Отъ тука ся разумѣва, че и други му съзученицы съ писали съ иста азбука (1).

За това азъ не мога безъ съжалѣванъ да си помысля, чи народъ, кой въ онова время толко

1) Що това приднуавско момче писало Български думы съ Гръчки слова е не първъ, не на стотѣхъ ни на хилядо единъ въ това иѣма сумнѣніе. Сами Гърци кои въ различни времена управлявали Български епархіи, отношенія къмъ народа ги заставлявали това да правятъ. Тряба да забѣлѣжимъ, чи въ гръчкіа гартанъ ни въ гръчкіа азбуку нема Славянскихъ звуковъ и знакове: **б, ц, ч, ш, щ, я, ю, ж, и** въ който умѣгчава слога. По тая причина гръчкіа алфавитъ іе съвсѣмъ недостаточенъ за да изразява сички Славянски звукове. Способа какъ да ги заменяватъ съ гречески зависи отъ воля на всякого, кой както ся съумѣса.

Въ числѣ на такихъ Славянскихъ списателей има и единъ Гръкъ, священникъ ли или пнокъ или какъвъ да е былъ. Той написалъ съ Гръчки букви Славянско *Отче нашъ* и разни мѣста изъ Св. Писаніе. Той турилъ на всѣдѣ буква **в** вмѣсто **б**; **с** вм. **ш**; **к** вм. **ц**; **т** вм. **ч**; **зд** вм. **ж**; а на мяжки **я ю е** прибавлялъ Гръчкото **н**.

Азъ не знамъ кадѣ е изрылъ тая драгоценность извѣстный филологъ Константинъ эконоидъ, Цариградецъ. То е *Отче нашъ* съ други мѣста изъ св. Писан. помѣстилъ онъ въ 3-емъ томѣ съчиненія си: Опытъ о ближайшемъ сродствѣ языка Словяно-Російскаго съ греческимъ. Санктпетербургъ 1828. Да забѣлѣжимъ, чи Авторъ пожелалъ по напрѣдъ свое *Отче нашъ* да го издаде съ